GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, pieti'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.

Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu seu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr. v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 39. **Joi, 14|2 Aprile** **1881.**

Cu *1 Aprile st. v. 1881* se incepe unu nou abonamentu la

„GAZET'A TRANSILVANIEI."

Rogamu pe on. Domni prenumeranti ai fòiei nóstre, a càrora abonamentu espira la finea lui Martiu a. c. a grabi cu reinoirea lui, cá espeditiunea fóiei se li se póta face regulatu.

Domnii noui abonanti sunt cu deosebire rogati a ne tramite adressele d-loru *esactu,* aratandu si *post'a cea mai aprópe* de loculu, unde locuiescu.

„Gazet'a Transilvaniei" apare dela 1 Ianuariu 1881 de trei ori pe septemana.

Pretiulu abonamentului la „Gazet'a Transilvaniei" este:

pentru Brasiovu: pe trei luni 2 fl., pe siése luni 4 fl., pe anu 8 fl.; — dusu in casa: pe trei luni 2 fl. 50 cr., pe siése luni 5 fl.; pe anu 10 fl.

pentru Austro-Ungari'a cu post'a: pe trei luni 2 fl 50 cr., pe siése luni 5 fl., pe anu 10 fl.,

pentru Romani'a si alte tieri esterne: pe trei luni 7 franci, pe siése luni 14 franci, pe anu 28 franci.

Esemplare complete dela inceputulu anului 1881 se mai afla.

Solidaritate.*)

1860—1865.

Brasiovu, in Februariu a. c.

XXIV. Spre a cunósce directiunea si spiritulu, ce a domnitu in congressulu nationalu dela 8/20 Aprile, nu avemu decàtu a ne revocá in memoria cele dise cu privire la conferenti'a dela 1861. Tóte se repetu in lume si asia si congressulu nu a fost decàtu o a dou'a editiune amplificata a conferentiei. Inse o diferintia esiste totusi intre aceste dóue adunari. Pre candu conferentiei din 1861 'i stá in voie libera de a 'si stabili obiectulu discussiunei, dela congressulu din 1863 se cerea anume, cá sè se consulte inainte de tóte asupra unei adrese de multiamire càtra monarchu. Guvernulu austriacu dorea si asteptá, cá Romanii ardeleni sè 'si manifeste in acést'a adresa in specialu „alipirea càtra legile fundamentale de statu, depuse in diplom'a imperatésca din 20 Octobre 1860 si in constitutiunea din 26 Februariu 1861", cu alte cuvinte, sè se declare serbatoresce, cà sunt gat'a de a merge càtu mai curêndu la Vien'a in Reichsrath.

Congressulu a si satisfacutu dorintiei guvernului si inca peste asteptare, càci nu s'a marginitu numai la aceea, de a votá o adresa de multiumire càtre Maiestatea S'a pentru inalt'a resolutiune dela 18 Octobre 1862, prin care monarchulu promise Romaniloru apropiat a conchiamare a dietei ardelene, cu principalulu scopu de a „regulá relatiunile de dreptu publicu ale natiunei romane si a confessiuniloru ei", — ci a mersu atàtu de departe, incàtu a votatu „incredere si multiamire" siefiloru guvernului, ministrului c. r. comite Nadasdi, presiedintele cancelariei aulice transilvane, si comitelui de Crenneville, presiedintele guvernului tierii. Pentru votulu datu cestui din urma s'a adusu chiaru motivulu, cà „a avutu bunatatea a inaintá fara intardiare la cancelari'a aulica petitiunea presiedintiloru comissiunei permanente pentru licenti'a de a se tiené congressulu".

Si óre s'ar' fi potutu asteptá mai multu dela unu congressu, care nu s'a intrunitu pe bas'a de libere alegeri, in care Presiedintii-Archierei aveau primulu si ultimulu cuventu? Ne mai póte óre prinde mirarea, cà acestu congressu a lasatu se tréca un'a din cele mai favorabile ocasiuni, ce se oferea poporului romanu, spre a dá espressiune in adres'a càtra Maiestate adeverateloru sale dorintie si postulate?

Unii membri ai congressului cereau, cá sè se motiveze màcaru ceva mai pe largu actulu de multiamire càtra Maiestatea S'a, dér' 'li s'a respunsu, cà adres'a nu póte se aiba altu coloritu, decàtu curatu de multiamire. Acést'a se pretindea dela congressu intr'unu momentu atàtu de solemnelu, candu pentru prim'a óra se oferi Romaniloru ocasiunea de a-si impartasi pàsurile loru monarchului, care nu mai erá absolutu, ci constitutionalu. Inse adresele de multiamire, ce s'au facutu totodata siefiloru guvernului, ne esplica de ajunsu causele, pentru cari congressulu nu a potutu desvoltá o opiniune de sine statatória in actulu indreptatu càtra Maiestatea S'a.

Discursurile capeteniiloru adunarei se incepeau cu anulu 1848 si se terminau cu unu panegiricu asupra patentei imperatesci dela 26 Februariu 1861; ear' congressulu a respunsu la aceste apeluri in ordine intórsa, elu a declaratu mai antaiu in adresa alipirea s'a càtra acést'a patenta si dupa votarea adresei abia s'a apucatu de „compunerea si elaborarea postulateloru nationali", cari nici pêna astadi inca n'au ajunsu la cunoscinti'a monarchului.

Si óre cum stá lucrulu cu „Solidaritatea natiunala" in congressulu dela 1863? De minune, negresitu, déca adunarea a fost de unu gàndu cu presiedintii ei — va dice unulu séu altulu. Noi inse cu durere trebuie se constatamu, cà caus'a solidaritatii nóstre natiunale a primitu la acestu congressu a dou'a lovitura si mai grea si periculósa, decàtu cea d'antaia, dela 1861. Cum ar' fi si fostu cu putintia cá sè se inainteze si sè se consolideze bun'a intielegere intre factorii nostri natiunali printr'o adunare, care s'a intrunitu la porunca. Unulu din Archierei, Metropolitulu, a incercatu a chiamá pe membri congressului pe calea alegerei, dér' alegerea a fost impedecata de càtra guvernu, care a dispusu cá membri sè se denumésca.

„In contra acestei dispositiuni" scriea unu diaru ungurescu „nu se potura face esceptiuni tari, pentru cà déca guvernulu nu a voitu congresu prin alegere, elu cu acést'a se scapà de invinuirea, cà s'ar' fi folositu de sufragiulu universalu, eara de alta parte, lucru prea firescu, scapà si pe congresu de opositiune, care póte fi cà era sè se ivésca. Prin urmare manevr'a guvernului a fost fórte istetia."

In ultim a siedintia a congressului s'a cetitu si raportulu „comitetului natiunalu permanentu" asupra activitatii sale. Cu ocasiunea acést'a s'a vediutu càtu de greu potea se functioneze aparatulu acestui comitetu cu doue capete si càtu de puçinu a lucratu intr'unu timpu asia de indelungatu. S'a mai potutu convinge fiacare cà cei ce 'si-au „concrediutu ulteriorminte" afacerile nationale nici nu se gandeau la o organisare si disciplinare a fortieloru nationale pentru viitoriu, ci tóte le basau numai in intieleptiunea Archiereiloru-presiedinti si in bunatatea aparatului loru administrativu-bisericescu, cu ajutoriulu caruia se inscenasera ambele adunari dela 1861 si 1863.

Astfeliu nu numai cà din partea conducerei nu s'a pututu dá o directiune sanatósa vietiei si luptei natiunale, pentru cà comitetulu permanentu inotá in apele guvernamentale — dér' nici macaru acea incercare nu s'a facutu cá sè se introduca o organisatiune forte in partid'a, ai carei siefi erau ambii Archierei. Presidiulu congressului a fost pusu intrebarea, cà óre poftesce congressulu cá comitetulu permanentu se mai remana si pe viitoriu? Eata cea mai buna ocasiune ce se oferea spre a corege marea erórea comisa la 1861 prin aceea cà s'a divisatu conducerea in doue si s'au perpetuatu in ea rivalitatile confessiunale. Inse ce se-i faci, opositiune nu erá si adunarea strigá: „Se remana comitetulu si sè se intregésca!"

Ei bine comitetulu a remasu. Elu a dobênditu de astadata spre intregire inca unu alu treilea presiedinte mirénu in persón'a vice-presiedintelui guvernialu, care avé se suplinésca in presidiu pe Metropolitulu. De aci incolo comitetulu permanentu lucrá cu trei capete, a doi prelati si a unui inaltu functiunariu si acesti'a cerura si capetara voi'a cá la casuri necessari se póta substitui pe membri absenti prin alti ómeni de incredere ai loru. Cum s'ar' fi potutu sub asemeni impregiurari cá se prospereze marea causa a solidaritatii natiunale?

*) A se vedé Nrii 84, 100, 101, 102, 103 si 104 ai „Gaz. Trans." din anulu 1880 si Nr. 4, 5, 7, 8, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 26, 28, 30 si 35 din 1881. Red.

Cronic'a evenimenteloru politice.

Le „Courrier d'Orient" a primitu si publicatu urmatórea depesia particulara din Ianina 4 Aprile: „Delegatii Romani au telegrafatu astadi Sublimei Porti si ambasadoriloru, cà Romanii isi voru apera drepturile si interesele loru de rasa. In depesi'a loru, ei róga pe Sublim'a Pórta si pe diplomati se astepte sosirea deputatiunei, pe care o tramitu la Constantinopole.

Afacerea Tunisului, care in Rom'a a produsu deja o crisa ministeriale, amenintia de a produce chiaru si in Paris o crisa ministeriale partiale. Diarele din Paris au inceputu se acuse pe generalulu Farre de incapacitate si pretindu, cà intrég'a organisatiune militara s'a doveditu cu totulu gresita, deórace pentru a mobilisá 10—15 mii de omeni a trebuitu sè se puna in miscare intrég'a Françia. Trupele de imbarcatu din Marsilia nu potura pleca, fiind-ca le lipsiea proviantulu. Diviziile si brigadele sunt astfeliu de imprastiate preste Françi'a, incàtu ar' fi unu lucru herculanu de a forma o armata. „Le National" provóca pe deputati, se nu-'si iè ferii de Pasci, pêna ce nu voru fi resturnatu pe incapabilulu ministru de resbelu. Se intielege de sine, cà astfeliu vorbescu numai diarele dusmane generalului Farre. Oficiosulu „Le Temps" cauta a linisti iritatiunea produsa in opiniunea publica de aceste diare. Pên'acum s'au espedatu, dîce „Le Temps", 20 de mii de ómeni, acést'a inse nu este nici decàtu o mobilisare. Se iau numai de ici si de colea trupele disponibile, pentru a-se implé golurile lasate de trupele algeriane tramise contra Khrumiriloru. In casulu unei mobilisari faptice totulu merge dupa unu planu definitu, pe care ministrulu de resbelu l'a facutu inca cu multu inainte de afacerea Tunisului. Cu tóta acésta aperare a lui „Le Temps" generalulu Farre va puté suporta numai cu greu campani'a pornita contra portofoliului seu.

Organulu d-lui Gambetta „La Republique française" in fine se pronuncia si elu in afacerea conflictului cu Tunisulu, dicêndu: „Sunt ómeni, cari paru a considera cá o chiamare a loru, a nelinisci opiniunea publica prin totu feliulu de flecarii, relative la planurile guvernului nostru in privinti'a Tunisului... Despre ce este vorb'a? Simplu despre a aduce la resonu nisce triburi arabe, care si-au inchipuitu, cà potu trece nepedepsite graniti'a francesa, cá se ne jafuésca. Guvernulu n'a datu nici o ausa la prepusulu, cà ar' avé si alte scopuri. Ceeace incepe acuma, nu este unu resbelu, ci luarea unei mesuri pentru aperarea teritoriului nostru." La intrebarea atunci, pentru ce asia armari mari? respunde, organulu d-lui Gambetta dicêndu, cà asemenea espeditiuni ceru in generalu mai multe fortie militare, de càtu se póte admite la prim'a vedere.

Demissiunea d-lui Cairoli a fostu primita de regele Humbert inca inainte de a fi cunoscutu in Rom'a, cá ministrulu-presiedinte in respunsulu seu la interpelatiunea d-lui Damiani a spusu unu neadeveru, càndu declarà, ca d-lu Barthélemy Saint-Hilaire, ministrulu de esterne francesu, ar' fi promisu d-lui Cialdini, ambasadorului italianu din Paris, cà Françi'a nu va ocupá Tunisulu. Dlu Saint-

Hilaire a rectificatu acésta asertiune a d-lui Cairoli in o depesia anume adresata representantiloru francesi din strainatate, in care dîce espresse, ca guvernulu francesu n'a luatu in cestiunea Tunisului façia de niminea nici unu feliu de obligamentu, ci si-a conservatu intrég'a s'a libertate de actiune. In urm'a acestei desaprobari si-a datu demissiunea si generalulu Cialdini.

Caus'a energicei pasiri a Françiei façia de Tunisu se atribue cu deosebire atitudinei binevoitória a Germaniei façia de acésta cestiune. Imperatulu Wilhelm ar' fi asecuratu pe generalulu Pittié (care a representatu pe d-lu Grévy la nunt'a nepotului imperatului), cà Germani'a privesce fara nemultiamire la Françi'a aparandusi interessele in Tunisu si principele de Bismarck ar' fi declaratu aceluiasi generalu, ca Françi'a póte se fia linistita, pentru cà n'are a-se teme de nici o complicatiune, deórace Angli'a nu se va misca, éra Itali'a va face numai gura mare.

Precum se raportéza, Beiulu din Tunis pregatesce unu protestu contr'a intrarii trupeloru francese pe teritoriulu tunisianu. Se crede, cà Pórta otomana inca va interveni in acésta cestiune cá suzerana a Tunisului.

Raporturile de dreptu intre Turci'a si Tunis sunt urmatórele: Regenti'a Tunisului sta dela 1575 sub suzeranitatea turcésca. Sultanulu a regulatu de nou dreptulu de suzeranitate asupr'a Tunisului prin firmanulu seu din 25 Octobre 1871 (9 Chabân 1288) la si acésta ocasiune a renunciatu la tributulu de 'nainte. Astadi: „Bey-ulu“ si „Posessorulu regatului Tunis“ primesce investitur'a s'a dela Sultanulu si fara invoirea acestuia elu nu póte se intretiena relatiuni diplomatice cu strainatatea, numai in ceea ce se atinge de cestiuni interne, trebue se puna trupele sale la dispositiunea Sultanului si pe monet'ai se imprime numele Sultanului. In laintru Bey-ulu este domnu absolutu. Actual'a familia regenta, care domnesce dela anulu 1691 se trage dela Ben Ali Turki, care era de nascere din insul'a Cret'a. Successiunea la tronu este regulata dupa dreptulu de successiune turcescu. Actualulu Bey Mohamed es Sadok Pasi'a domnesce din 23 Septembre 1859. De Tunis se tienu 41 de triburi, cari sunt impartite in 18 cercuri, administrate de caidi numiti de bey-ulu; sub-cercurile sunt administrate de mesieci. Acést'a este terenulu de dreptu, pe care sta Bey-ulu din Tunis.

Din Paris se anuncia, cà d-lu Caligari, care arangiase faimós'a adunare a càtorva studenti romani si americani, pentru a protestá contra proclamarei Romaniei de regatu, a primitu dela prefectur'a politiei ordinulu de a parasi teritoriulu francesu in decursu de 12 óre. D-lu Calligari pretinde in o epistola adresata diarului „La Verité“, cà acést'a dispositiune politiana in privinti'a persónei sale s'a luatu in urm'a interventiunei ambasadorului romanu pe lenga guvernulu francesu.

Diarulu serbescu „Istok“, declara, cà Serbi'a nu trebue se remana mai pre josu de Romani'a. Istori'a Serbiei justifica o proclamare de regatu mai multu de càtu o justifica istori'a Romaniei. Diarulu indémna pe guvernu se iè mesuri pregatitóre pentru declararea Serbiei de regatu; afacerea nu este d'o insemnatate numai formala, ci va pune la incercare si amici'a Austro-Ungariei, ale carei interese nu voru fi intru nimicu periclitate printr'acést'a.

Din Petersburg se scrie, cà Tiarulu va parasi capital'a si se va retrage pentru càtuva timpu intr'unu castelu din apropiarea capitalei. Tiarulu in timpulu din urma n'a parasitu de locu palatulu; numai imperatés'a face pe fiacare dî preamblari prin orasiu. In casulu, candu principele Lobanoff va luá ministeriulu afaceriloru straine, d-lu Giers, colaboratorulu d-lui Gorciacoff, va merge cá ambasadoru la Berlin, éra d-lu Saburoff la Londr'a.

Procesulu acusatiloru pentru atentatulu din 13 Martiu s'a ispravitu. Toti acusatii au fostu condamnati la mórte prin strêngu. Sentinti'a de mórte, pronunciata contr'a domnisiórei Perowska, fiindu cà dens'a este nobila de némn, va fi asternuta imperatului spre intarire. Omulu este coprinsu de unu feliu de fioru involuntaru, candu vede, cu càta firmitate si abnegatiune de sine se pregatescu toti acesti ómeni, atàtu barbati càtu si femei, se-'si primésca respiat'a crimei loru. Contes'a Perowska si-a essageratu de siguru impartasirea s'a la crima numai si numai cá sè-se faca démna de pedéps'a de mórte. Ea 'si incheià vorbirea de aperare, pronunciandu cu cea mai surprindietoria linisce cuvintele: „Eu amu pregatitu atentatulu si am ajutatu se-se esecute. Nu luati, domniloru judecatori, de locu in consideratiune, cà eu sunt femeia. Eu voiu, si pretindu mórtea!“ Toti acusatii au doveditu pàna in sfèrsitu o fórte mare linisce sufletésca, astfeliu cà din spectacolulu, ce l'au oferitu acesti nefericiti ómeni, s'a pututu vedé, cu càtu fanatismu sciu nihilistii se tiena la dogmele loru politice. Ei toti se considera cá martiri ai unei nóue credintie.

Contr'a unoru ómeni de-o asemenea taria sufletésca forti'a brutale este cu totulu neputintiós'a. Imperatului Alessandru III nu-i remane, decàtu a conduce imperiulu seu càtu se va puté mai curèndu in ogasiulu unei desvoltari liberale, pentru a scapá Russi'a de atmosfer'a de temnitia, de care este infectata. Lumin'a, aerulu si miscarea libera sunt singurele midilóce dietetice pentru a curá sufletulu poporului rusescu de grav'a bóla, ce-'lu róde deja de prea multu timpu!

Respunsulu guvernului grecescu la not'a ambasadoriloru straini, relativa la concessiunile teritoriali, facute de Pórt'a otomana, s'a comunicatu precum se dîce, in modu confidentialu guvernului din Londr'a. Greci'a face o lunga declaratiune motivata, cà nou'a granitia nu este nici decàtu corespundietória cererii natiunii grecesci; not'a se dîce a fi astfeliu conceputa, incàtu nu este cu totulu eschisa o supunere la decisiunea puteriloru europene. Regele Georgios are lipsa de pressiunea acestoru puteri, pentru a-'si rectifica inaintea poporului grecescu invoirea s'a la decisiunea loru.

Corespondentulu „Pressei“ din Paris 'i transmite urmatórea scrisóre, ce princes'a Elen'a Cuza a adresatu Regelui cu ocasiunea proclamarei Regatului Romaniei:

„Sire! La esirea din Capel'a romana, unde am asistatu la Te-Deumulu celebratu cu ocasiunea erigerei Romaniei in regatu, voiescu se repetu Majestatii Vóstre cuvintele ce adresamu adinéori representantului Seu.“

„Cá Romanca, si cu deosebire cá veduv'a lui Alesandru Ioanu I, am tienutu de onóre se asistu cu copii mei la acést'a serbatóre nationala si de a repetá cu toti Romanii: Traiésca Regele si Regina! Traiésca Romani'a!“

„In Voi, Sire, s'a incarnatu dorinti'a suprema a marelui patriotu, alu carui nume portu, si credu a implini o datoria catra memori'a s'a, aducèndu Majestatii Vóstre si augustei Sale soçii felicitarile mele loiale.

„Fia, cá Romani'a se continue fericitu si gloriosu, sub auspiciile Vóstre, mersulu seu spre viitoriu! Nimeni nu s'ar' bucurá mai multu, cá aceea, care tramite Majestatiloru Vóstre espressiunea urariloru sale cele mai sincere pentru fericirea Loru si pentru propasirea scumpei nóstre patrii.“

Elen'a Cuza.

Luni la 23 Marte (4 Aprile) Majestatile Loru Regele si Regin'a Romaniei au primitu pe D-nii A. Siontiu si Mariu Alexandrescu, studenti ai facultatiloru de dreptu si de sciintie, si delegati din partea societatii sciintifice-literarie „Tinerimea romana“, spre a presentá Regelui adres'a de felicitare, ce s'a cititu in cuprinderea urmatória:

„Maiestate! Societatea sciintifica literara „Tinerimea Romana“, dela membrii careia atérna o parte din lautiulu sperantieloru Romaniei, vine se afirme, cu anima si inteligintia, cà se insufletiesce de faptele mari ale betraniloru parinti, si cà iubesce si saluta pe Regele si Regin'a Romaniei.“

„14 Martiu 1881 vine se afirme si elu, la rèndulu seu, cà Romanii n'au fost meniti, cá se servésca numai de zidulu, de care sè se strivésca valurile barbare, nu; Elu vestesce, cà geniulu viitoriului, cata se 'si desfasiure aripele si se lase urme neperitóre in cartea omenirei, precum sangele, din animile parintiloru a lasatu martiri pe altarulu memoriei nationale.“

„Regal'a di de comanda Romaniloru sè 'si armeze spiritulu cu caracterulu neatèrnarei, si sè se inaltie, prin ostenel'a lucrariloru loru, fara a mai asteptá ajutoriulu altora, càci numai astu-feliu propasirea nationala va merge departe pe calea civilisatiunei.“

„Regelui 'I dice, se sté de-a pururea in sufletulu poporului Seu, si se fia centrulu sufleteloru mari. Fericirea poporului, veseli'a timpuriloru si inaltiarea fapteloru, nu le va aduce de càtu unirea gandiriloru si simtiriloru mari. Si de si Romanii pare cà sunt in diminéti'a desteptarei, totu-si voru puté seversi fapte, cari se resune departe de Romani'a.

„Regele fia dér' centrulu sufleteloru mari si intinda o mana bine-voitória càtra iubirea tieraniloru dunareni, si numele de Carolu I, gravatu pe anim'a romana, v'a trece in cartea memoriei nationale. Ear' noi' vlastare ale Romaniei, vomu lucra cu anima si inteligintia, rugandu ferbinte Provedinti'a, se conduca pasii Regelui si ai Reginei pe calea fapteloru mari nationale, pentru cá din ele se crésca glori'a si prosperitatea Romaniei. Traiésca Regin'a mangaierea ranitiloru, si Cerulu bine-cuvinteze anim'a si man'a, ce se va intinde sermaniloru! Ear' Romani'a traiésca si muncésca, pentru cá din munc'a ei se iésa aerulu liberu, pe care se 'lu póta inghiti ori-ce sufletu romanescu!

Majestatea S'a Regele a multiamitu D-loru delegati si i-a insarcinatu a fi pe lenga societatea „Tinerimea Romana“ interpretii Inaltei Sale satisfactiuni, pentru frumósele si patrioticele sentimente, esprimate in acést'a adresa.

De sub „Siatr'a Pinti“ 8 Aprile.

In Lapusiulu ung. s'a tienutu eri in 7 Aprile adunarea electorala din cerculu electoralu alu Lapusiului ung. La acést'a adunare a luatu parte mai tóta inteligInti'a romana din acestu cercu, desi apele au fost mai tóte iesite din pàturile sale, drumurile fórte rele si nepracticabile.

De presiedinte s'a alesu m. On. D. Samuilu Cupsi'a, de vice-presiedinte m. On. D. Vasiliu Mustea si de notariu d-lu Alesiu Latisiu. Fiindu astfeliu constituitu biroulu, D-lu presiedinte deschide adunarea prin o cuventare ocasiunala binenimerita, dupa care adunarea urméza la alegerea celoru doi delegati.

Dupa o consultatiune indelungata, dupa ce D-lu Samuilu Cupsi'a, Vasiliu Mustea, Emiliu Manu si Augustinu Popu din unele motive n'au primitu candidarea loru, si dupa ce St. D-nu Gavrila Manu, conducètoriulu nostru si advocatu in Desiu a fostu alesu de delegatu in cerculu electoralu alu Desiului si dupa ce d-lu Ioane Georgiu, spiritualu gr. cat in Gherl'a, din motivulu, cà este ocupatu cu functiunea s'a si cà dóra actualulu Episcopu alu Gherlei Szabo nici n'ar' voi se 'lu elibereze, cá se iè parte la conferinti'a generala, s'a alesu de delegati D-lu Dr. Ioanu Colceriu medicu in Blasiu si D-lu Ioanu Siovrea protopopu gr ort. alu Chiorului din Carbunariu. Acést'a alegere s'a intemplatu cu unanimitate.

Apoi a urmatu la desbatere, „cá adunarea prin votulu seu sè se declare ori pe lenga activitate ori pre lenga passivitate“. Care cestiune s'a deslegatu dupa o consultatiune indelungata, la care au vorbitu siépte membri, trei pe lenga activitate si patru pre lenga passivitate, si neputendu-se deslegá cu unanimitate s'a pusu la votu, si cu maioritate de voturi s'a — decisu „activitatea“ cu acelu adausu, cá acést'a decisiune pentru numitii domni delegati se nu fia obligatoria, ci numai consultativa. In fine cu unanimitate s'a otaritu, cà alegatorii romani din acestu colegiu electoralu se voru supune otarirei adunarei generale din Sibiiu.

Observu in trécatu, cà in cerculu Lapusiului in adeveru s'ar' poté alege unu deputatu dietalu, fiindu maioritatea absoluta a alegatoriloru Romani, si Romanii din acestu cercu avendu conducètori bravi.... Inse hotarirea adunarei generale din Sibiiu o privescu Lapusianii de a loru.

Dupa inchiderea siedintiei s'au departatu alegètorii romani de sub „Siatr'a Pinti“ voiosi, dupa ce s'au salutatu si prin stringerea de mana, au mai intaritu si inprospetatu inca odata fratietatea dintre ei. Strainii au remasu uimiti, vediendu armoni'a, ce domnesce intre Romanii din acestu tienutu.

„Unu alegètoriu“.

Miscari electorale in comitatulu Bihorului.

Orade'a-mare, 4 Aprile 1881.

(Urmare si fine.)

Avemu dóue cestiuni, si decumva voru remané in stadiulu de astadi numai diece ani, scadiementulu poporului romanu va fi totu mai inspaimantatoriu. Aceste duóe cestiuni sunt: cestiunea agraria, si cestiunea nationala. Ce se tiene de cestiunea agraria, eu nu credu, cà plangerea Irlandesiloru aru avea mai mare importantia decàtu plangerile celei mai mari parti a poporului romanu. Ear, ce se referesce la cestiunea nationala, o scie dóra si Europ'a intrégа, cà suntemu aruncati in nomolulu celu mai

molestu. Va se dica, déca are Europ'a ceva cunoscintia despre pusetiunea nóstra cea deplorabila, ast'a o scie dela altii, inse, candu tocmai noi romanii suntemu cei mai asupriti, aru fi de doritu, cá si aci se ne interesamu de trebile nóstre. Guvernulu maghiaru si partita guvernamentala, avendu ideile si principiile sale carii se concentréza in intentiunea de maghiarisare, dóra romanii nu voru mai astepta, cá cestiunile romane se-'si cascige importantia européna prin influinti'a guvernului maghiaru, si nu voru astepta nici aceea, cà starea 'li se va schimbá din gratia.

Sórtea viitória este depusa in manile Romaniloru si in casulu, candu clerulu romanu si inteliginti'a romana voru profita de ocasiune, si de dreptu cu tóta perseveranti'a, va urmá si'nvingerea, càci caus'a nóstra fiindu drépta, vomu meritá a reporta invingere. Apoi la acestu locu numai una scurta observatiune mai am se facu, si dupa asta revinu la miscarile electorali, cu cari am inceputu corespundinti'a. In cestiunea, déca representantii de nationalitate romana, afara de causele natiunale, potu apartiné si la partit'a guvernamentala, nu se póte sci, ce principiu si ce conclusiune se va adopta, si aduce in conferinti'a generala ce se va tiené in Sibiiu in 12 Maiu a. c. Parerea mea in acést'a cestiune e, cà luandu in consideratiune, cà partit'a guvernamentala cu politic'a ei a inpinsu tiér'a in acea stare, incàtu nu se scie, cum va scapá de ruinare; cà indata ce a luatu C. Tisza frênele guvernului in mana, ne-a venitu unu reu dupa altulu, tóta politic'a lui a fostu si este incordata in contra natiunalitatiloru; eu nici nu 'mi potu inchipui, cá unu representante, care este romanu si apartiene la partita natiunala romana, se póta intrá in partit'a guvernamentala: asta dupa esperientiele facute este si remane o politica nepermisa. Ba eu sum de acea parere, cà aflanduse in tiéra si in dieta alte partite, cari voiescu a tranti partit'a guvernamentala, eu in acea directiune a 'si incheá aliantia seriósa cu aceste partite, cá se fia trantita, asia cá in veci se nu se mai scóle. Astai parerea mea.

In acestu mare comitatu avemu patru cercuri electorale locuite numai de romani. Aceste sunt cerculu Alesdului, cerculu Tinchei, cerculu Ceichei, si cerculu Beiusiului. Voi vorbi despre fiacare separatu, cá sè se scia, care càtu ajunge.

Cerculu Alesdului se estinde dela Orade'a pêna la laculu negru in siesulu Crisiului negru. Totu pe acolo trece si calea ferata in Transilvani'a. Si acestu cercu dupa simtome se póte considerá de perdutu. Dupa cele espuse punctulu centripetalu ilu are in Oradea, inse in cestiunile natiunale atàtu se interesézu cei din Oradea, càtu si cei din cercu.

Hotarirea, cà óre care dintre duoi, se fia protopresbiterulu romaniloru gr, or., se traganesce mai de 3 ani. Care dintre aspiranti aru sta la culmea missiunei? asta nu o scimu. Déra undei d. I. Cristianu, undei d. N. Palladi si undei d. A. Sarcadi, cari odiniòra aveau unu rolu frumosu in acestu cercu romanescu? d. I. Cristianu, dauna, s'a dusu din acestu cercu; d. N. Palladi póte si din caus'a betranetieloru s'a retrasu la odihna; d. A. Sarcadi intrunu periodu trecutu esopera a se alege de deputatu E. Zichy, ér'a acest'a ilu sprijini, cá se fia denumitu de vice inspectoru scol., càci asia spala o mana pe cealalta. Ceilalti preoti puçinu resultatu potu produce fara conducètoriu; alti càtiva, intre care ocupa locu si unu protopopu, combina trebile asia, cà conduit'a loru corespunde spiritului tempului (?) spriginindu acea intentiune a guvernului, cá sè se infiintieze scoli comunale (!) Scimu fórte bine cà in acestu cercu s'au infintiatu mai multe scoli comunale inca in anii trecuti, dér' scimu si aceea, cà o astfeliu de scóla se deschise in comun'a Vadu cu mare solemnitate numai in lunele trecute. Pentru diu'a de deschidere s'au fost facutu mari pregatiri, si pentru cá solemnitatea sè fia càtu de imposanta la deschidere a mersu si comitele supr. Apoi publicandu-se inca de mai inainte, cà limb'a de propunere va fi cea maghiara, bucuri'a a fostu mare, mai mare decàtu atunci, candu i-ar' fi succesu guvernului a delaturá deficitulu de 45 milióne din anulu 1879. Ear' multiamit'a pentru triumfu, si pentru gratiós'a ingrigire o-a rostitu acelu protopopu alu Vadului, care a invetiatu s. teologia in Rom'a. De aceea amu fi surpriusi, candu amu audi, cà in or'a a 11-a desteptanduse, a desbracatu indiferentismulu si imbracisiéza caus'a natiunala. Este tristu a vedé, cà acestu preotu numai intr'atàtu pare asi pretiui cualificatiunea, cà voiesce se aiba unu traiu bunu de pe o di pe alta. In astfeliu de impregiurari alegatorii romani voru votá éra dupa poft'a boieriloru maghiari. Mai susu pentru aceea am amintitu, cà calea ferata trece dealungulu cercului, cá se spunu domniloru canoniai din Orade'a mare, cà decumva aru avé in anim'a loru unu semtiementu mai invapaiatu pentru prosperarea poporului romanu, o escursiune pe calea ferata macàru odata in anu nu i-ar' molestá. Poporulu, venindu cu prelatii sei in atingere, multu se póte desteptá, si multe concepte se potu curati de rugina. Turistii facu astfeliu de escursiuni si din alte interese mai neinsemnate.

In cerculu Tinchei, in interesulu bine preceputu alu poporului romanu, pêna acuma nu s'a facutu nici o miscare. Totu cerculu electoralu cade in dominiulu episcopului r. c. din Orade'a mare. Elu are unu frate, care si de presentu este ablegatulu cercului. Poporulu, fara conducètori activi si energiosi aluneca acolo, unde se capacitéza cu argumente numerate in palma. Domnii protopresbiteri, cu preotii din cercu asîsderea pledéza pe lenga aceea, cà ei nu potu face nimica.

Alegatorii romani din cerculu Ceichei dupa tóte informatiunile sunt si remanu cousecenti principiiloru sale. Acesti bravi alegatori voru alege si in viitoriu de representante pe acelu barbatu romanu, care merita increderea loru. In 9 a l. c. voru tiené conferinti'a in care voru alege 2 membri pentru conferinti'a generala dela Sibiiu. Suntemu convinsi cà, voru pastra dogm'a solidaritatii cu zelulu adoptatu pêna la momentulu de triumfare.

Cerculu Beiusiului, dupa cum este sciutu, e representatu in diet'a tierei si astadi prin d. P. Cosma. Trecutulu este ovalulu nerestur̈nabilu si pentru viitoriu. Elu in anulu trecutu in lun'a lui Augustu, venindu in mediloculu alegatoriloru, a fostu intimpinatu cu ovatiuni sincere, si inbracisiatu cu acea simpatia, care a meritat'o, pentru cà a doveditu cu fapte, cà, cá representante alu cercului electoralu a corespunsu asteptariloru cu tóta demnitatea. Atunci in Beiusiu, danduse in onórea lui o cina, cu asta ocasiune a fostu rogatu din partea alegatoriloru romani, cá se primésca mandatulu si pe viitoriu. Elu a respunsu, cà, luandu in consideratiune increderea cea neclatita, va primi mandatulu oferitu si pe periodulu viitoriu. In 31 alegatorii romani din acestu cercu electoralu tienendu conferintia in acea s'au alesu doui membri in conferinti'a generala dela Sibiiu, s'a alesu comitetu esecutivu in centru si in provintia, si s'a proclamatu de candidatu d. P. Cosma. Acestea suntu miscarile electorale intreprinse din partea intielegintiei si a alegatoriloru romani pêna astadi. Sum in firm'a sperantia, cà si invingerea va fi stralucita.

Amu spusu la inceputulu corespondintiei, cà miscari electorale se facu si fara noi. Dá, se facu, si acele miscari electorale ilustréza limpede constitutiunea maghiara. In corespondinti'a scrisa de aici in postulu Craciunului am dedusu, cà, audiendu dignitarii si functionarii din comitate dechiaratiunea ministrului presiedinte, voru fi avisati a intielege spiritulu dechiaratiunei siefului loru guvernamentalu.

Partid'a liberala, va se dica, partit'a guvernamentala din comitatulu Bihorului, tienendusi conferintia constituitóre, de presiedinte se alege vice comitele comitatului, apoi aduce conclusiune, cà astépta dela toti functionarii, cá tóta influinti'a se-o intrebuintieze spre realisarea intentiunei partitei, care nu e alta, decàtu sè se aléga candidatii partitei guvernamentale. Mai tardiu adeca in 6 Martiu se tiene alta conferintia a partitei guvernamentale din Oradea mare. Aci éra se pune in fruntea trebiloru presiedintele tribunalului reg. alu Comitatului. Elu tiene unu discursu panegiricu mare si lungu pentru C. Tisza, si ilu recomenda de candidatu. Eu façia cu astfeliu de eveneminte nu facu nici unu comentariu, càci ori si cine, va pricepe intentiunea politicei inalte. Pentru astfeliu de miscari electorale atàtu ministrulu de interne, càtu si ministrulu de justitia au fost interpelati. Inse din acést'a nu se va alege nimica. Dupa datina va respunde C. Tisza, va afla elu frase cum se scape. Ba respunda elu ori si ce dupa cum va afirma un'a séu alta, mamelucii voru aproba cu „helyes“, si voru trece la ordinea dilei.

Cunctatoru.

Suntemu rogati a publicá o provocare, ce a adresat'o despartiementulu din Desiu alu Associatiunei càtra inteligenti'a romana in privinti'a redicarei monumentului in memori'a poetulu nostru Andreiu Muresianu. Toto-data amu primitu o contribuire dela Indolu, care o vomu publicá in numerulu viitoriu. Provocarea suna asia:

Stimate Domnule! Asociatiunea transilvana pentru literatur'a si cultur'a poporului romanu in adunarea s'a generale din a. tr., tienuta la Turd'a, a decisu redicarea unui monumentu celui mai mare poetu alu seu ***Andreiu Muresianu*** care a cantatu marseiles'a romanésca: „D e s t é p t a t e R o m a n e d i n s o m n u l u c e l u d e m ó r t e, spre care scopu in urm'a provocarei On. comitetu centralu dela Sibiiu de sub Nr. 377 — 1880 subscrisulu comitetu cercualu are onórea a Ve denumi pe d-vóstre de colectante in comun'a, respective regiunea, in care Ve aflati, spre a culege dela inteligenti'a si poporulu nostru contribuiri si oferte fia càtu de mici, inse numeróse, si sum'a incursa cu list'a de subscriere càtu de curêndu a-o tramite acestui comitetu la adres'a subscrisului directoru — spre inaintare comitetului centralu la Sibiiu, care intentionédia realisarea scopului maretiu in Augustu a. c. cu ocasiunea adunarei generale tienende totu acolo.

Asteptamu dela cunoscutulu d-vóstre zelu nationalu, cà veti intreprinde tóte spre a colectá o suma càtu de insemnata, spre a concurge si noi la eternisarea scumpei memorie a laureatului nostru poetu.

Din siedinti'a comitetului cercualu alu despartiementului XII alu asociatiunei, tienuta in Deesiu la 25 Martiu 1881.

Gabrielu Manu, directoru. **Petru Muresianu**, secretariu.

O proclamatiune nihilista.

Dilele aceste s'a respanditu prin Petersburg o proclamatiune a „comitetului esecutivu“, adresata càtra Tiarulu Alessandru III si tiparita in 24 Martiu in tipografi'a secreta a organului nihilistiloru „Narodnaja Wolja“. Inceputulu acestei proclamatiuni este urmatoriulu:

Maiestate! Comitetulu esecutivu scie se aprecieze deprimat'a dispositiune sufletésca, in care Te afli in momentulu de façia, dér' cu tóte acestea nu se crede indreptatitu a dá locu sentimentului unei delicatetie naturale, care póte cà ar pretinde amanarea pentru catuva timpu a urmatórei declaratiuni. Esista unu ce mai inaltu chiaru decàtu cele mai indreptatite sentimente omenesci: este datori'a càtra patria, o datoria carei cetatianulu trebuie se sacrifice persón'a s'a propria, sentimentele sale si chiaru pe acelea ale altoru ómeni. Cedandu acestei datorii a totu puternice, ne decidemu, se ne adresamu càtra Tine fara amanare, pentru cà procesulu istoricu, care pentru viitoriu ameninția cu versare de sange si cu sguduiturile cele mai infricosiate, nu cunósce nici o amanare. Tragedi'a sangerósa de lenga canalulu Catharinei n'a fostu o intemplare si n'a surprinsu pe nimenea. In urm'a evenimenteloru din cei diece ani din urma ea aparù cu totulu inevitabile si aci zace adênculu ei sensu, pe care trebue se-lu intieléga acel'a, pe care sórtea l'a pusu in fruntea statului. A esplica asemenea fapte prin criminalitatea unoru persóne singuratice séu chiaru a „unei bande“, o póte face celu multu unu omu, care este incapabilu de a analisa viéti'a popóreloru. In decursulu aceloru diece ani, in care guvernulu reposatului imperatu a sacrificatu libertatea, interesele tuturoru claseloru populatiunii, ale industriei si chiaru propri'a s'a demnitate, c'unu cuventu, a sacrificatu totulu, pentru cá-se sugrume miscarea revolutionaria, vediuramu acést'a miscare luandu dimensiuni totu mai mari si atragêndu la sine cele mai bune fortie ale tierei, pe ómenii cei mai energici si mai resoluti ai Rusiei, si desperat'a loru lupta contr'a guvernului duréza dejà de trei ani de díle.

Maiestatea T'a sci, cà reposatului, imperatu nu-i se potea imputa lips'a de energia. Ómeni vinovati si nevinovati au fostu spendiurati, inchisorile si departatele guvernamente se implura cu esilati. „Capii“ fura prinsi si spendiurati cu duzin'a. O miscare rovolutionaria inse, Maiestate, nu depinde dela nesce personalitati singuratice. Ea este unu procesu alu organismului poporului si façia de ea totu atàtu de neputintióse sunt furcile, pentru a scapá o ordine, care si-a traitu véculu precum mórtea pe cruce a mantuitoriului n'a pututu mantui antic'a lume stricata de triumfulu crestinismului reformatoriu. In adeveru guvernulu póte se prinda si se spendiure, càtu va voi; elu póte se nimicésca inca multe singuratice grupe revolutionarie! Admitendu chiaru si cele mai importante organisatiuni revolutionarie, si totusi acést'a nu va schimbá in intrég'a afacere nimicu! Impregiurarile creéza revolutionari, general'a nemultiumire a poporului, tendinti'a Russiei de a ajunge la noue forme sociale, acést'a este aceea, ce creéza pe revolutionari. A nimici unu intregu poporu este cu neputintia; totu asia de puçinu se póte sugrumá nemultiumirea generale cu mesuri de repressiune. Din contra! nemultiumirea devine mai mare in loculu puteriloru nimicite intra in continuu puteri noue, lupt'a devine mai inversiunata si mai energica. Cu esperiinti'a crescênta organisatiunea revolutionaria trebue se castige in calitate si cuantitate. Acést'a se si intempla in adeveru.“

Pe urma proclamatiunea arata, ce puçinu folosu au adusu guvernului numerósele esecutiuni, si cà

s'au nimicitu numeróse grupe revolutionarie pêna ce s'a ajunsu la actual'a organisatiune a „c o m i t e t u l u i   e s e c u t i v u“, contr'a caruia lupt'a guvernului este cu totuiu zadarnica. Déca nu se va schimba politic'a guvernului, atunci miscarea trebue se crésca, sè se respandésca si intreprinderile teroristice voru luá o forma din ce in ce totu mai aspra; in timpulu, in care numerulu, nemultiamitiloru va cresce, increderea in guvernu va scadé.

(Va urmá.)

Diverse.

(N u m i r i   i n   a r m a t a.) Principele mostenitoriu Rudolf a fost numitu comandantu alu brigadei de infanteria Nr. 18. In loculu ducelui de W ü r t t e m b e r g, care fù transferatu cá generalu-comandantu in Lemberg, primindu totodata marea cruce a ordinului leopoldinu, a fost numitu comandantu in Seraievo si siefu alu guvernului in Bosni'a baronulu D a h l e n   d e   O r l a b u r g. — Felzaigmeistrulu M a r o i c i c i se retrage in pensiune, intr'unu autografu imperatescu monarchulu 'i esprime recunoscinti'a si-'i confere marea cruce a ordinului leopoldinu cu decoratiunea bellica a crucei de cavaleru.

(I n   a r m a t ' a   h o n v e d i l o r u) s'a facutu in càtu privesce cavaleri'a o reforma. Pêna acumu formau cele 9 regimente de husari-honvedi si regimentulu de ulani croato-slavoni o singura brigada, acuma aceste 10 regimente s'au impartitu in d ó u e   b r i g a d e si toto-data s'a creatu unu i n s p e c t o r a t u alu cavaleriei de honvedi. Inspectoru alu cavaleriei a fost numitu brigadirulu de pêna acuma generalulu cav. de H e n n e b e r g. Brigaderi au fost numiti colonelii K u t a s s y si L u k i n á c z. Aceste noue comande voru urcá budgetulu pentru armat'a honvediloru. „P. Ll.“ speréza cà, deórace cele 50 escadróne de honvedi completéza cavaleri'a austro-ungara, care astfeliu ar' constá numai din 328 escadróne, pre candu Germani'a are (in casu de resbelu) 465, Franç̧i'a 392, ear' Russi'a 406 escadróne, Cislaitani'a va ecuivalá Ungariei plusulu cheltuieliloru sale. Vederemo!

(T e a t r u   r o m a n u.) Mane Vineri se va representá in sal'a Redutei pies'a „M ó r t e a   l u i   C o n s t a n t i n   B r a n c o v e a n u“ drama istorica in 4 acte de Antonin Roques.

(I n c o r o n a r e a   i n   B u c u r e s c i.) Dupa scirile ce le aduce „Bukarester Tgbl.“ se facu deja mari pregatiri pentru incoronarea care va avé locu la 10 Maiu st. v. Fiacare comuna, se dice, va fi representata prin doi delegati. Pe unu caru de triumfu trasu de 12 boi impodobiti cu flori se va asiediá unulu din cei mai inalti bradi din piscurile Carpatiloru. La drépt'a carului voru merge juni tierani in costumu natiunale la stanga tierance asemenea in costumulu loru. In diu'a incoronarei se va dá unu banchetu grandiosu tieraniloru. — Foile romane nu ne spunu inca nimicu despre incoronare.

(R e c r u t a r e a   i n   R o m a n i 'a.) Din clas'a anului 1881 se voru chiamá sub drapelu 6,500 tineri pentru armat'a permanenta, 3,000 pentru calarasi; ér' restulu clasei, ducêndu-se cei esclusi si dispensati, se voru inscrie intre dorobantii cu schimbulu, potrivitu art. 46 alu legei de recrutare.

(D i n   s t a t i s t i c ' a   l i s t e l o r u   c i v i l e   d i n   E u r o p 'a.) Salariu dilnicu primesce: imperatulu rusescu 125,000 fr.; Sultanulu 90,000 lei; imperatulu Austriei 50,000 fr.; imperatulu Wilhelm 40,000 fr.; regele Italiei 32 mii fr.; regin'a Angliei 31,500 si regele Belgiei 8,216 fr.; Regele Romaniei càtu o fi priimindu?

Clusiu 27 Martiu 1881.

Prea Stimate D-le Redactoru!

Avendu bunatatea a luá notitia la tempulu seu in pretiuitu'lu diaru celu redigiati — despre concertulu societatiei nóstre de lectura „I u l i a“, arangiatu la 24 Fauru a. c., recurgemu si de astadata la ospitalitatea diarului D-Vóstre — rogandu-Ve —, a dá locu, urmatoriului reportu si multiamita despre ofertele maranimóse, ce au intratu atàtu din provincia càtu si despre ofertele intrate cá supra-solvire in sér'a concertului.

Inainte inse de-a trece la ennumerarea maranimosiloru contrbuitori, nu potemu trece cu vederea, a nu-i asecurá si la acestu locu, cà avemu firma sperantia, cà ofertele loru, puse pre acestu micu altariu nationalu, cu tempu si voru aduce fructele si binefacerile loru insutite, traimu in acést'a convingere si nisuimu din tóte poterile nóstre in acést'a directie, ba ne magulimu si cu acea sperantia, cá, pàna candu vomu avé conducatori atatu de devotati, sprigініtori atatu de maranimosi, acestu scopu o se ni-lu si ajungemu.

Despre binefacerile, ce resulta din atari societati literarii — cumu e si-a nóstra — pre lenga o conducere intielépta, credemu a fi cu desevêrsire superflu a amenti si unu singuru cuventu — despre acést'a va fi convinsa tóta lumea civilisata, constatamu numai, cà intre impregiurarile date ele cá atari suntu si totu atatea scoli romanesci, urméza deci de sene, cà, déca e cá se inaintamu in privinti'a culturala, pre o carare buna, atunci ele merita spriginulu celu mai caldurosu. Acést'a — suntemu convinsi — voru sci mai bine pretiuí aceia, cari au trecutu prin acestea scoli.

Vá sci P. T. publicu prea bine, cà noi, tenerii romani, cari toti traimu intre impregiurari materiale atàtu de modeste — numai de noi insine nu suntemu in stare a suportá greutatile sustienerei unei atari reuniuni, suntemu deci necesitati a ne luá refugiu la contribuiri si oferte maranimóse, desi de alta parte toti scimu prea bine immensulu numeru alu colectelor'a si contribuiri pentru felîuri si feliuri de scopuri filantropice, cari tóte receru spriginire caldurósa si astfeliu suntemu póte si incomodi prin atari apeluri, scus'a ne este inse necesitatea.

Acestu motivu de esistentia ne indémna in loculu primu la inventarea feliuriteloru isvóre de venitu, intre cari, in loculu primu, numeramu arangiarea càte unui concertu pre anu. Acest'a ne este unu mijlocu si inca celu mai manosu mijlocu de sustienere, ér' nici decàtu poft'a de petrecere e motivulu arangiarei atàroru concêrte, dupa cumu se ar' paré cuiva, desi fora indoiéla in rondulu alu doilea nisuimu dupa a nóstre poteri a castigá si pre acestu terenu cu atàtu mai vêrtosu cà vitregele impregiurari, intre cari crestemu noi tinerii romani ne lipsescu aprope cu desevêrsire de radiele benefacêtorie ale terenului socialu.

Dupa acestea puçine premise primésca maranimosii contribuitori adênc'a nóstra multiumita pentru maranimósele loru oferte, inregistrate precumu urméza:

1. Maiestatea S'a Regin'a 25 fl.

2. Alteti'a S'a Regala Carolu I, Domnulu Romaniei 10 Npds.

3. Illustritatea S'a D-lu Georgiu Popu deputatu dietalu 20 fl.

4. S i b i i u: colect. Nicanoru Fratesiu: Escel. S'a Mironu Romanulu 20 fl. Nicolae Popea 3 fl. Moise Lazaru 1 fl. Dr. Ioanu Nemesiu 1 fl. Zaharia Boiu 1 fl. Ioanu de Preda 1 fl. Dr. Demetriu Racuciu 1 fl. Nicolae Cristea 1 fl. Dr. Ioanu Borcia 1 fl. Dr. Ilarionu Puscariu 2 fl. Nicanor Fratesiu 1 fl.

5. B l a s i u: colect. Ioanu F. Negrutiu: Timoteu Cipariu 1 fl. Constantinu Papfalvi 1 fl. E. Vlass'a 1 fl. A. Vestemeanu 1 fl. Stefanu Manfi 1 fl. Ioanu Antonelli 1 fl. Dr. I. Ratiu 1 fl. I. Germanu 1 fl. S. Micu 1 fl. G. Vlassa 1 fl. Basiliu Olteanu 1 fl.

6. B r a s i o v u: colect. Iosifu Popu: Fratii Stanescu 5 fl. Const. de Steriu 2 fl. George B. Popp 2 fl. Iuon Lengeru 1 fl. Nicolae Strevoiu 1 fl. Iacobu si Aurel Muresianu 2 fl. Petru Nemes 1 fl. Illustr. S'a D-nulu comite supremu Iuliu de Szentiványi 3 fl. Alesandru Onaciu 1 fl. Dr. Constantin V. Pop 1 fl. Ioan B. Pop 2 fl. Dr. Muresianu 1 fl. Iosifu Popu 1 fl.

7. Z e r n e s t i: colect. Ioanu Strevoiu: Nicolau Garoiu 1 fl. 50 cr. Nicolau Penciu 1 fl. Ioan Dan 1 fl. Nicolau Grozea 1 fl. Ioanu Strevoiu 1 fl.

(Va urmá.)

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 13 Aprile st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	115.85	Imprumutulu cu premiu ung. . . .	116.25
Imprumutulu cailoru ferate ungare . .	131 75	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	110.30
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	89.50	Rent'a de harthia aust.	77.05
dto. (II-a emissiune)	106.—	„ de argintu „ .	77.85
dto. (III-a emissiune)	93.20	„ de auru „	93.35
Bonuri rurale ungare	97.75	Losurile din 1860 .	132.25
dto. cu cl. de sortare	95.75	Actiunile bancei austr.-ungare . . .	823.—
Bonuri rurale Banat-Timis. . . .	96.80	„ bancei de creditu ungare . . .	268 50
dto. cu cl. de sortare	95.25	„ bancei de creditu austriace . . .	301.—
Bonuri rurale transilvane	96 40	Argintulu	—.—
„ croato-slav. . .	97 50	Galbini imperatesci	5 54
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung. . .	95.—	Napoleond'ori . .	9 34
		Marci 100 imp. germ.	57 65
		Londr'a . .	118 20

Cursulu de Bucuresci

dela 31 Martiu/12 Aprile 1881.

V a l o r i	Scadenti'a Cupóneloru	Cumpera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Oct.	83.—	84.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	96.—	96.1/2
8% Oblig. domeniale 1871 .	1 Ian. 1 Iul.	105.1/2	106.1/4
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	—.—	—.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	103.1/2	104.1/4
7% „ „ urbane	idem	98 1/2	99.—
8% Imprum. municipalu . .	idem	103.1/4	104.—
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobênda 10 lei). . .	1 Maiu 1 Nov.	210.—	215.—
Losuri municipale (20 lei) . .	cu premie	28.1/2	29.—
Act. Bancei Nationale rom. . .	1 Ian. 1 Iul.	570.—	575.—
Auru contra argintu		100 1/4	101.1/2
Auru contra bilete hipotec. .		100.1/4	101.1/2
Auru contra bil. de Banca nat		100.1/4	101.1/2
Florini Val. Austr.		2 15	2 16

Editoru: Iacobu Muresianu.
Redactoru responsabilu: **Dr. Aurel Muresianu.**
Tipografi'a: **Ioanu Gött si fiiu Henricu.**